

بررسی کارآیی محلول‌پاشی مواد محرک رشد و کودهای نانو بر صفات رویشی و عملکرد آفتابگردان آجیلی

سجاد نوروزپور^۱ و مهسا آباد خواه^۲

چکیده

به منظور بررسی تأثیر محلول‌پاشی مواد محرک رشد گیاهی و کودهای نانو بر صفات رویشی و عملکرد آفتابگردان آجیلی، آزمایشی در سال ۱۳۹۱ به صورت فاکتوریل بر پایه طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در مزارع اطراف خوی اجرا گردید. فاکتور اول مواد محرک رشد در سه سطح شامل a1 عدم مصرف مواد محرک رشد، a2 محلول‌پاشی فیلوتون (شامل ۱۹ اسید آمینه ضروری)، a3 محلول‌پاشی فرتی‌بای (شامل جلبک دریایی، نیتروژن، فسفر و پتاسیم) و فاکتور دوم محلول‌پاشی کودهای نانو در سه سطح شامل b1 عدم مصرف کود، b2 محلول‌پاشی نانو کود کلات سپهر ۱ (شامل عناصر غذایی منگنز، مس و منیزیم) و b3 محلول‌پاشی نانو کود کلات سپهر ۳ (شامل عناصر غذایی بور و روی) بود. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که قطر طبق، عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک تحت تأثیر معنی‌دار فاکتورهای آزمایشی در سطح احتمال پنج درصد قرار گرفتند. اثر متقابل دو فاکتور فقط بر عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک تأثیر معنی‌داری داشته است. در بین ترکیبات تیماری اثر متقابل (محرک رشد فرتی‌بای با نانو کود کلات سپهر ۱) نسبت به سایر تیمارها بیشترین عملکرد دانه را به میزان ۳۰۶۷ کیلوگرم در هکتار نشان داد، به طوری که عملکرد دانه در این تیمار نسبت به تیمار شاهد ۶۸ درصد افزایش یافت.

کلمات کلیدی: آفتابگردان آجیلی، عملکرد بیولوژیک، قطر طبق، کود نانو، محرک‌های رشد

تاریخ پذیرش: ۹۲/۰۶/۲۵

تاریخ دریافت: ۹۱/۱۲/۱۰

۱. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوی، دانش آموخته کارشناسی ارشد زراعت، خوی، ایران (نویسنده مسئول).

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد گیاه پزشکی، دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان.

E- mail: Novroozpoor56@yahoo.com

مقدمه و بررسی منابع علمی

آفتابگردان آجیلی از محصولات است که عمدتاً به صورت آجیلی و در برخی صنایع غذایی مورد استفاده داشته و در بین ایرانیان و برخی کشورهای جهان جایگاه ویژه‌ای دارد. شهرستان خوی یکی از مناطق مهم و مستعد کشور برای کاشت این محصول است که هر ساله حدود ۳۰ درصد از اراضی آبی این شهرستان به کشت این محصول اختصاص می‌یابد (Anonymous, 2010). از دیدگاه تغذیه، روغن آفتابگردان به دلیل داشتن مقادیر فراوانی از اسیدهای چرب اشباع نشده نظیر اسیدهای چرب لینولئیک و اولئیک مورد توجه می‌باشد. دانه آفتابگردان بسته به انواع مختلف دارای ۲۶ تا ۵۰ درصد روغن می‌باشد (Seiler, 2007). پیش تیمار گیاهان با هورمون‌ها و تنظیم‌کننده‌های رشد یکی از روش‌هایی است که در جهت افزایش عملکرد در کشاورزی استفاده می‌شود (Fagh Nabi, 2008). تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی، ترکیبات شیمیایی هستند که کاربرد آن‌ها در مقادیر کم، سیستم فیزیولوژیکی و به عبارت بهتر کنش فیزیکی گیاه را در راستای رشد و نمو تغییر می‌دهند (Moniruzzman, 2000). نقش تنظیم‌کننده‌های رشد در کشاورزی جهانی در مقایسه با دیگر مواد شیمیایی به کار رفته در کشاورزی مانند قارچ‌کش‌ها و حشره‌کش‌ها کم است. بدین ترتیب، فروش جهانی تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی به ندرت به ۴ درصد از کل فروش مواد گوناگون حفاظت‌کننده می‌رسد (Prakash and Ramachandram, 2000).

(2000). تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی به روش‌های تیمار بذور با آن‌ها و یا محلول‌پاشی برگ‌ها، در اختیار گیاهان قرار داده می‌شود. کاهش یا افزایش محصول با تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی در ارتباط است (Moniruzzman, 2000). محرک‌ها و تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی باعث استقرار بهتر گیاه در خاک و حفظ گیاه به مدت طولانی و افزایش سطح سبزی‌نگی می‌شود که در نتیجه بر قدرت رقابتی و بقاء گیاه افزوده می‌شود که همه این موارد در جهت حفظ خاک و کاهش اثرات مخرب فرایندهای فرسایش خاک می‌باشند و با اهداف تعریف شده کشاورزی پایدار هم‌خوانی دارند (Fagh Nabi, 2008).

در آزمایشی تأثیر مواد هومیوپاتیک و محرک‌های رشد گیاهی بر عملکرد و اجزای آن در ارقام ذرت بررسی شد. نتایج حاصله نشان داد که در بین اثر متقابل تیمارها برای ارقام ۵۰۴ و ۷۰۴ ذرت محرک‌های رشد مارمارین (حاوی جلبک) و استیمورل (حاوی اسیدهای آمینه) بیشترین عملکرد دانه را نسبت به سایر تیمارها داشتند (Bahrad, 2011).

استفاده از نانو کودها یکی از زمینه‌های تحقیقاتی امید بخش جهت افزایش راندمان استفاده از منابع و کاهش آلودگی محیط زیست بشمار می‌آید. جمع‌بندی نتایج بررسی حاضر نشان می‌دهد که افزایش راندمان و کیفیت منابع غذایی به واسطه سرعت جذب بالاتر، عدم اتلاف کودها از طریق آب‌شویی و جذب کامل کود توسط گیاه به

خود را بصورت آهسته و پیوسته رها می‌کنند و لذا بکارگیری آن‌ها در مقایسه با کودهای شیمیایی مرسوم که احتیاج به کاربرد چند باره در طول یک فصل رشد دارند، باعث صرفه‌جویی در هزینه‌های ناشی از کاربرد و پخش کود در سطح مزرعه می‌شود (Shaviv, 2005).

هدف از انجام این تحقیق، تعیین نقش مواد محرک رشد و کودهای نانو در بهبود خصوصیات ریشی و عملکرد آفتابگردان آجیلی است.

مواد روش‌ها

آزمایش طی سال زراعی ۹۱-۱۳۹۰ در یکی از زمین‌های زراعی اطراف شهرستان خوی با طول جغرافیایی ۵۵' و ۴۴° شرقی و عرض جغرافیایی ۳۲' و ۳۸° شمالی و ارتفاع ۱۱۵۷ متر از سطح دریا اجرا شد. متوسط بارندگی سال زراعی ۹۱-۹۰ برابر ۲۴۵/۲ میلی‌متر بود.

دلیل رها سازی عناصر غذایی کود با سرعت مطلوب در تمام فصل رشد، کاهش قابل توجه آلودگی خاک ذخایر آبی و محصولات غذایی به واسطه کاهش آب‌شویی کودها، کاهش میزان فشرده‌گی خاک و سرعت از دست رفتن کیفیت آن، کاهش مسمومیت گیاهی و تنش ناشی از وجود غلظت‌های بسیار بالای موضعی نمک در خاک، افزایش عملکرد به واسطه وضعیت تغذیه مطلوب گیاه و بهبود خواص انبارداری و سهولت جابه‌جایی کود از مزایای قابل توجه استفاده از نانو کودها در مقایسه با کودهای مرسوم می‌باشند (Nadari and Danesh shahraki, 2011). در حقیقت با بهره‌گیری از فن آوری نانو در طراحی و ساخت نانو کودها، فرصت‌های جدیدی به منظور افزایش راندمان مصرف عناصر غذایی و به حداقل رساندن هزینه‌های حفاظت از محیط زیست ایجاد شده است (Liu et al., 2006).

تنها با یکبار مصرف نانو کودها، می‌توان نیاز غذایی گیاه را در تمام طول فصل رشد بر طرف نمود. چرا که این کودها عناصر غذایی

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش

Table 1- Physical and chemical characteristics the experiment located soil

بافت خاک Soil texture	پتاسیم Potassium (mg/kg)	فسفر Phosphor (mg/kg)	درصد نیتروژن T . N (%)	کربن آلی O.C (%)	اسیدیته Acidity PH	عمق نمونه برداری Depth Sampling
Loamy sand	660	36/6	0/09	0/88	7/96	0-30

رشد، $a_2 =$ محلول‌پاشی فیلوتون، $a_3 =$ محلول‌پاشی فرتی (بای)

این آزمایش به صورت فاکتوریل ۲ عاملی بر پایه طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار و به صورت زیر اجرا شد: عامل اول مواد محرک رشد در سه سطح ($a_1 =$ عدم مصرف مواد محرک

بوته، قطر ساقه، قطر طبق، وزن خشک برگ، وزن خشک ساقه، عملکرد بیولوژیک و عملکرد دانه است انجام گردید.

پس از جمع آوری اطلاعات مزرعه‌ای داده‌های حاصل مورد تجزیه واریانس قرار گرفت برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزارهای MSTATC و EXCEL استفاده گردید و میانگین‌ها در صورت معنی‌دار بودن اثر فاکتورهای آزمایشی، با آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد مقایسه شدند.

نتایج و بحث

ارتفاع بوته: این صفت از لحاظ آماری تحت تأثیر فاکتورهای آزمایشی قرار نگرفت (جدول ۲). به نظر می‌رسد کودهای مورد استفاده تأثیر چندانی در ارتفاع بوته ندارند و یا مقادیر مورد استفاده از آن‌ها، به اندازه‌ای نبوده است که بتواند ارتفاع بوته را به طور معنی‌داری افزایش دهد.

قطر ساقه: قطر ساقه نیز تحت تأثیر هیچ یک از فاکتورهای آزمایشی قرار نگرفت (جدول ۲). به عبارتی سطوح هر یک از فاکتورهای آزمایشی، تأثیر مشابهی بر این صفت داشته و نتوانستند تغییرات قابل ملاحظه‌ای بر این صفت رویشی داشته باشند. به نظر می‌رسد مواد محرک رشد و عناصر غذایی موجود در ترکیبات مصرفی در حدی نیستند که بتوانند این صفت رویشی را تغییر داده و باعث تغییر در قطر ساقه نسبت به تیمار شاهد (عدم مصرف) گردند.

عامل دوم کودهای نانو در سه سطح (b_1) = عدم مصرف کود، b_2 = محلول‌پاشی نانو سپهر ۱، b_3 = محلول‌پاشی نانو سپهر ۳

این طرح در مجموع دارای ۹ تیمار در ۳ تکرار (۲۷ واحد آزمایشی) بود.

فاصله بین ردیف‌ها ۷۴ سانتی‌متر و طول ردیف‌ها ۴ متر، فاصله بین بوته‌ها در ردیف ۴۵ سانتی‌متر و هر کرت ۴ ردیف کاشت در نظر گرفته شد. فاصله کرت‌ها از هم دیگر یک خط نکاشت و فاصله تکرارها از هم ۱/۵ متر نکاشت بود.

کودهای محرک رشد فیلوتون به میزان یک لیتر در هکتار و فرتی‌بای به میزان سه لیتر در هکتار برای دو تیمار (غیر از تیمار عدم مصرف) و نیز کودهای عناصر غذایی نانو سپهر ۱ به میزان دو لیتر در ۱۰۰۰ لیتر آب و نانو سپهر ۳ به میزان سه لیتر در ۱۰۰۰ لیتر آب برای دو تیمار (غیر از تیمار عدم مصرف) پس از تهیه محلول‌ها، طبق نقشه طرح توسط سمپاش پستی طی دو مرحله به صورت زیر محلول‌پاشی شدند:

مرحله اول محلول‌پاشی محرک‌های رشد و کودهای نانو سپهر ۱ و ۳ در مرحله ۱۲ الی ۱۴ برگی بوته‌ها و مرحله دوم محلول‌پاشی در مرحله ظهور طبق‌ها بود.

برداشت با توجه به دوره رویش گیاه آفتابگردان (توده محلی قلمی با طول دوره رویش ۱۲۳ روز)، بعد از قهوه‌ای شدن پشت طبق‌ها با انتخاب تصادفی پنج بوته از هر کرت به صورت دستی برای تعیین صفات مورد نظر که شامل ارتفاع

قطر طبق: اندازه و وزن طبق نشان دهنده پتانسیل عملکرد در گیاه آفتابگردان می‌باشد. بر اساس نتایج بدست آمده از تجزیه واریانس داده‌ها، قطر طبق به صورت معنی‌داری تحت تأثیر مواد محرک رشد و کود قرار گرفت (جدول ۲). به طوری که بالاترین قطر طبق با مقادیر ۲۷/۱ و ۲۶/۹ سانتی‌متر به ترتیب متعلق به تیمار فرتی بای و فیلوتون بود و عدم مصرف مواد محرک رشد (شاهد) با ۲۱/۷ سانتی‌متر در رتبه بعدی قرار داشت (جدول ۳).

استفاده از مواد محرک رشد (حاوی کودهای جلبکی) سبب افزایش قطر چوب بلال و تعداد دانه در بلال گیاه ذرت می‌شود که دلیل بیشتر شدن قطر چوب بلال ناشی از ذخیره بیشتر مواد فتوسنتز شده و حرکت آن‌ها به دانه است (Bahrad, 2011). می‌توان چنین نتیجه گرفت که افزایش طول دوره گرده‌افشانی و نیز افزایش سرعت و مدت انتقال مواد در این مرحله، توسط تیمار فرتی بای و فیلوتون، تعداد دانه در طبق افزایش یافته و به تبع آن قطر طبق و شاخص برداشت نیز در این تیمارها افزایش می‌یابد.

بر اساس داده‌های بدست آمده، مصرف کودهای نانو قطر طبق را به طور معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد تحت تأثیر قرار داد (جدول ۲). به طوری که بالاترین قطر طبق با مقادیر ۲۷ و ۲۷/۴ سانتی‌متر به ترتیب متعلق به تیمار نانو سپهر ۳ و نانو سپهر ۱ بود و عدم مصرف کود

بر اساس داده‌های بدست آمده، مصرف کودهای نانو قطر طبق را به طور معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد تحت تأثیر قرار داد (جدول ۲). به طوری که بالاترین قطر طبق با مقادیر ۲۷ و ۲۷/۴ سانتی‌متر به ترتیب متعلق به تیمار نانو سپهر ۳ و نانو سپهر ۱ بود و عدم مصرف کود

قطر طبق: اندازه و وزن طبق نشان دهنده پتانسیل عملکرد در گیاه آفتابگردان می‌باشد. بر اساس نتایج بدست آمده از تجزیه واریانس داده‌ها، قطر طبق به صورت معنی‌داری تحت تأثیر مواد محرک رشد و کود قرار گرفت (جدول ۲). به طوری که بالاترین قطر طبق با مقادیر ۲۷/۱ و ۲۶/۹ سانتی‌متر به ترتیب متعلق به تیمار فرتی بای و فیلوتون بود و عدم مصرف مواد محرک رشد (شاهد) با ۲۱/۷ سانتی‌متر در رتبه بعدی قرار داشت (جدول ۳).

استفاده از مواد محرک رشد (حاوی کودهای جلبکی) سبب افزایش قطر چوب بلال و تعداد دانه در بلال گیاه ذرت می‌شود که دلیل بیشتر شدن قطر چوب بلال ناشی از ذخیره بیشتر مواد فتوسنتز شده و حرکت آن‌ها به دانه است (Bahrad, 2011). می‌توان چنین نتیجه گرفت که افزایش طول دوره گرده‌افشانی و نیز افزایش سرعت و مدت انتقال مواد در این مرحله، توسط تیمار فرتی بای و فیلوتون، تعداد دانه در طبق افزایش یافته و به تبع آن قطر طبق و شاخص برداشت نیز در این تیمارها افزایش می‌یابد.

بر اساس داده‌های بدست آمده، مصرف کودهای نانو قطر طبق را به طور معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد تحت تأثیر قرار داد (جدول ۲). به طوری که بالاترین قطر طبق با مقادیر ۲۷ و ۲۷/۴ سانتی‌متر به ترتیب متعلق به تیمار نانو سپهر ۳ و نانو سپهر ۱ بود و عدم مصرف کود

مصرف تک به تک سه عنصر آهن، روی و منگنز افزایش محسوسی در عملکرد بیولوژیک ذرت به دنبال داشته است. هم‌چنین به دلیل وجود عنصر نیتروژن در کود فرتی بای، که این عنصر در تقسیم و حجیم شدن سلول‌ها دخالت دارد، همین مسئله باعث افزایش سطح و تعداد برگ‌ها، طول ساقه و قطر طبق می‌شود، که در نهایت به افزایش عملکرد بیولوژیک گیاه منجر می‌گردد.

عملکرد دانه: نتایج حاصل از داده‌های آزمایشی نشان داد که مواد محرک رشد بر صفت عملکرد دانه تأثیر معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد دارد (جدول ۲). به نحوی که بیشترین عملکرد دانه در بین محرک‌های مورد استفاده مربوط به فیلوتون به مقدار ۲۷۹۴ کیلوگرم در هکتار می‌باشد (جدول ۳).

استعمال مواد محرک رشد موجب افزایش عملکرد دانه در گندم به دلیل افزایش تعداد دانه در واحد سطح شد (Shkofa and Amam, 2005). استفاده از محرک‌های رشد گیاهی باعث افزایش عملکرد دانه در ارقام ذرت از طریق افزایش تعداد دانه در ردیف، تعداد ردیف در بلال و تعداد دانه در بلال گردید (Bahrad, 2011). در تحقیق عمرانی شیشوان (Omran Shishvan, 2010)، نتایج تجزیه واریانس حاکی از وجود اختلاف معنی‌دار عملکرد دانه بین تیمارهای مختلف مواد تنظیم‌کننده رشد در گیاه گلرنگ بود.

مصرف کودهای نانو سپهر ۱ و ۳، در صفت عملکرد دانه اختلاف آماری معنی‌داری در سطح

سطوح هر یک از فاکتورهای آزمایشی، تأثیر مشابهی بر این صفت داشته و نتوانستند تغییرات قابل ملاحظه‌ای بر این صفت رویشی داشته باشند.

وزن خشک ساقه: این صفت تحت تأثیر فاکتورهای آزمایشی از لحاظ آماری تفاوت معنی‌داری با تیمار شاهد نشان نداد (جدول ۲). این نتیجه شاید به این علت می‌تواند باشد که، ترکیبات کودی فوق که در تیمارهای آزمایشی مورد استفاده قرار گرفته است، با مقادیر مصرفی در این آزمایش تغییرات چندانی در افزایش ماده خشک انباشته شده در ساقه آفتابگردان ندارند.

عملکرد بیولوژیک: نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌های آزمایشی نشان داد که مواد محرک رشد و کود اثر معنی‌داری بر عملکرد بیولوژیک آفتابگردان نداشته است ولی اثر متقابل این دو عامل (محرک رشد × کود) در سطح احتمال پنج درصد بر عملکرد بیولوژیک معنی‌دار بود (جدول ۲). با توجه به نتایج مقایسه میانگین‌ها بالاترین عملکرد بیولوژیک به مقدار ۱۱۱۷۰ کیلوگرم در هکتار متعلق به تیمار اثر متقابل فرتی بای × نانو سپهر ۳ بود، به طوری که عملکرد بیولوژیک در این تیمار نسبت به تیمار شاهد (عدم مصرف) ۴۳/۵ درصد افزایش یافت (جدول ۵).

غیبی و ملکوتی (Gaybi and Malkouti, 2001) با بررسی اثرات آهن، روی و منگنز بر عملکرد بیولوژیک ذرت گزارش کردند مصرف هر سه عنصر آهن، روی و منگنز موجب بروز تفاوت معنی‌دار نسبت به تیمار شاهد شده و در مقایسه با

تیمار محلول‌پاشی فرتی بای همراه با نانو سپهر ۱ بیشترین عملکرد دانه به مقدار ۳۰۶۷ کیلوگرم در هکتار را به خود اختصاص داد (جدول ۵).

نیترژن موجود در کود فرتی بای یکی از مهم‌ترین عناصر غذایی و عامل کلیدی در دستیابی به عملکرد مطلوب محصولات زراعی می‌باشد و به عنوان گلوگاه رشد، نقش مهمی در افزایش عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک دارد.

فابیان و گالان (Fabian and Galan, 1975) در تحقیق خود به این نتیجه رسیدند که کمبود عناصر نیترژن، گوگرد و منیزیم در آفتابگردان، مقدار اسیدهای آمینه، نسبت سنتز پروتئین، فتوسنتز در گیاه و انتقال مواد سنتز شده را کاهش می‌دهد.

رضایی (Razaei, 2010) با محلول‌پاشی عناصر غذایی در ارومیه به این نتیجه رسید که محلول‌پاشی کود کامل حاوی نیترژن، فسفر، پتاسیم، آهن، روی، منگنز، منیزیم، مس، بور و مولیبدن، عملکرد دانه را در واحد سطح افزایش می‌دهد، به طوری که عملکرد دانه در این تیمار نسبت به تیمار شاهد ۲۰ درصد افزایش یافت.

احتمال پنج درصد نشان داد (جدول ۲). به گونه‌ای که کود نانو سپهر ۱ به مقدار ۲۵۵۳ کیلوگرم در هکتار بیشترین تأثیر را داشته است و بعد از آن نانو سپهر ۳ با ۲۴۵۰ کیلوگرم در هکتار و عدم مصرف کود (شاهد) با ۲۱۵۹ کیلوگرم در هکتار در رتبه‌های بعدی قرار داشتند (جدول ۴).

سپهر و ملکوتی (Sapahr and Malakouti, 1998) گزارش کردند که با مصرف بهینه کودهای کم مصرف عملکرد دانه آفتابگردان قابل افزایش است.

تأثیر کودهای مصرفی بر عملکرد دانه به این صورت توجیه می‌گردد که این عناصر با افزایش فتوسنتز و بهبود دوام سطح برگ باعث افزایش عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک می‌گردند. بابائیان و همکاران (Babaieyan et al., 2008) گزارش کردند که محلول‌پاشی عناصر کم مصرف آهن، روی و منگنز در شرایط تنش خشکی بر روی رقم آلستر آفتابگردان باعث تغییرات معنی‌داری در عملکرد دانه می‌شود.

کن و همکاران (Kene et al., 1990) در آزمایش خود به این نتیجه رسیدند که مصرف سولفات منیزیم در آفتابگردان باعث افزایش عملکرد دانه شد.

بررسی سایر نتایج مربوط به عملکرد دانه تیمارهای مختلف نشان می‌دهد که اثر متقابل (مواد محرک رشد × کود) بر عملکرد دانه تأثیر معنی‌داری در سطح احتمال پنج درصد داشته است (جدول ۲). به طوری که بین تیمارهای آزمایشی،

نتیجه گیری کلی

منیزیم، مس و منگنز) و سپهر ۳ (حاوی روی و بور) در بهبود عملکرد دانه آفتابگردان آجیلی تأثیر مثبتی داشته‌اند. در بین ترکیبات تیماری اثر متقابل (محرک رشد فرتی بای با نانو کود کلات سپهر ۱) نسبت به سایر تیمارها بیشترین عملکرد دانه را به میزان ۳۰۶۷ کیلوگرم در هکتار نشان داد.

به طور کلی نتایج این تحقیق حاکی از آن است که کاربرد مواد محرک رشد شامل فیلوتون (حاوی اسیدهای آمینه ضروری گیاه) و فرتی بای (حاوی جلبک سبز، نیتروژن، فسفر و پتاس)، هم‌چنین کودهای نانو کلات سپهر ۱ (حاوی

جدول ۲- تجزیه واریانس صفات تحت تأثیر مواد محرک رشد و کودهای نانو

Table 2- Analysis of variance some characteristics sunflowers under the influence of growth stimulants and Nano – fertilizers

M.S میانگین مربعات							درجه آزادی	منابع تغییر S.O.V
عملکرد دانه Grain yield	عملکرد بیولوژیک Biological yield	وزن خشک ساقه Stalk dry weight	وزن خشک برگ Leaf dry weight	قطر طبق Head diameter	قطر ساقه Stalk diameter	ارتفاع بوته Plant height	D.F	
4260.148	34742.034	17329.361	1817.770	34.778	0.704	15.379	2	تکرار Replication
27867.370**	59940.283 ^{ns}	30776.583 ^{ns}	579.917 ^{ns}	85.444**	2.926 ^{ns}	24.979 ^{ns}	2	محرک رشد
3765.148*	27583.857 ^{ns}	222289.528 ^{ns}	10.033 ^{ns}	108.444 ^{ns}	1.148**	7.664 ^{ns}	2	کود
3080.037*	71436.477*	28381.715 ^{ns}	941.943 ^{ns}	12.222 ^{ns}	2.481 ^{ns}	56.828 ^{ns}	4	محرک رشد × کود
971.231	25125.061	14346.239	1332.802	8.778	6.329	29.593	16	خطا Error
13.05	18.74	23.05	32.28	11.70	8.52	1.94	(%)	ضریب تغییرات (درصد) C.V

ns, *, ** و * به ترتیب نشانگر عدم وجود اختلاف معنی‌دار و معنی‌دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد

Ns, *, ** : Non significant and significant at 5 and 1 % level of probability, respectively

جدول ۳- اثر مواد محرک رشد بر قطر طبق و عملکرد دانه

Table 3- the effect of growth stimulants on Head diameter and Grain yield

عملکرد دانه Grain yield	قطر طبق Head diameter	فاکتورهای آزمایشی Treatment
1753 b	21.7 b	a1
2794 a	26.9 a	a2
2614 a	27.1 a	a3

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی‌دار در بین میانگین تیمارها در سطح احتمال ۵ درصد می‌باشد.

Means followed by same letters in each column are not significantly different at 0.05 of probability level.

(a1,a2,a3 in order not use, Fylloton, Ferti Buy) (a3 و a2,a1 به ترتیب عدم مصرف، فیلوتون و فرتی بای)

جدول ۴- اثر کودهای نانو بر قطر طبق و عملکرد دانه

Table 4- the effect of Nano – fertilizers on Head diameter and Grain yield

عملکرد دانه Grain yield	قطر طبق Head diameter	فاکتورهای آزمایشی Treatment
2159 b	21.7 b	a1
2553 a	27.0 a	a2
2450 ab	27.4 a	a3

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی‌دار در بین میانگین تیمارها در سطح احتمال ۵ درصد می‌باشد.

Means followed by same letters in each column are not significantly different at 0.05 of probability level.

(b1, b2, b3 in order not use, Nano sepehr1, Nano sepehr3) (۳ و نانو سپهر ۱ و نانو سپهر ۲)

جدول ۵- اثر متقابل مواد محرک رشد و نانو کودهای مصرفی بر عملکرد بیولوژیک و عملکرد دانه

Table 5- Interactions between growth stimulants and Nano – fertilizers on Biological Yield and Seed Yield

عملکرد دانه Grain yield	عملکرد بیولوژیک Biological Yield	فاکتورهای آزمایشی Treatment
1830 b	7784 bc	a1b1
1753 b	7517 abc	a1b2
1677 b	7271 bc	a1b3
2653 a	9805 ab	a2b1
2840a	8441 abc	a2b2
2890a	8842 abc	a2b3
1993b	6652 c	a3b1
3067a	8647 abc	a3b2
2783a	11170b	a3b3

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار در بین میانگین تیمارها در سطح احتمال ۵ درصد می باشد.

Means followed by same letters in each column are not significantly different at 0.05 of probability level.

(a1,a2,a3 به ترتیب عدم مصرف، فیلوتون و فرتی بای و b1، b2، b3 به ترتیب عدم مصرف، نانو سپهر ۱ و نانو سپهر ۳)

(a1,a2,a3 in order not use, Fyllo-ton, Ferti Buy and b1, b2, b3 in order not use, Nano sepehr1, Nano sepehr3)

References

منابع مورد استفاده

- ✓ Anonimus. 2010. Database of Jahad Agricultural Directorate in Khoy. Center plan of Jahad Agricultural Directorate in Khoy. 32 Pp. (In Persian)
- ✓ Babaieyan, M., M. Haydari, and A. Ganbary. 2008. The effect of micronutrient on osmotic adjustments, yield and yield components in sunflower Var. Alstar in 3 stages of Drought stress. Journal of Agriculture Science and Technique and Natural Resources. 12 (46 A): 119- 129. (In Persian)
- ✓ Bahrad, A. 2011. Effect of homeopathic and growth stimulants materials on yield and it are components in corn variety. MS. C thesis of Agronomy, Islamic Azad University, Khoy Branch. 88 Pp. (In Persian)
- ✓ Fabian, G., and F. Galan. 1975. The influence of S and Mg deficiency on the synthesis of leaf proteins. Revue Romain – de – biology. 20: 199- 203.
- ✓ Fagh Nabi, F. 2008. Effect of seed priming on yield, yield components, morphological and physiological characters of safflower. MS. C thesis of Agronomy. Faculty of Agriculture, Uremia University. 110 Pp. (In Persian)
- ✓ Gaybi, M. N., and M. J. Malkouti. 2001. Effect of micronutrient on corn seed yield. 6th Conference of Iran Soil Science. 3 and 4 Shahrevar, Rasht. 1: 441- 443. (In Persian)
- ✓ Kene, H. K., S. T. Wankhade, and B. N. Sagare. 1990. Influences of nutrients spray on yield and oil content of sunflower. Annals of Plan Physiology. 4 (2): 246- 248.
- ✓ Liu, X., Z. Feng., S. Zhang., J. Zhang., Q. Xiao, and Y. Wang. 2006. Preparation and testing of cementing nano-subnano composites of slower controlled release of fertilizers. Scientia Agriculture Sinica. 39: 1598- 1604.
- ✓ Malakouti, M. J., and A. H. Zyaieyan. 2000. Foliar application is new methods in fertilizers efficiency increasing and aim to sustainable, agriculture. Bolton of higher moot of biological material application and improving usage of fertilizers and poison in agriculture. Agricultural Promotion Publishers. 23 Pp. (In Persian)
- ✓ Moniruzzman, M. 2000. Effect of cycocel (ccc) on the growth and yield manipulations of vegetable soybean. ARG Traininy. kasetsart University camphene Sean. Nakhon Phathom, Thailand. Pp: 1- 16.
- ✓ Naderi, M. R., and A. R. Danesh Shahraki. 2011. Nano- technology application in fertilizers formulation improving. Nano – techno. J. 4 (20): 22- 165. (In Persian)

- ✓ Omrani Shishvan, Z. 2010. Effect of Marmarine, 10 – AB and cycocel on yield and morphological characters of spring wheat 2 variety. MS. C Thesis of Agronomy, Islamic Azad University, Khoy Branch. 105 Pp. (In Persian)
- ✓ Prakash, M., and K. Ramachandram. 2000. Effects of moisture stress and photosynthetic rate in brinjal plants. J. Agron. Crop Sci. 184: 153- 156.
- ✓ Razaei, A. 2010. The effect of foliar application number and type of fertilizers on quality and quantity index of sunflower. MS. C Thesis of Agronomy, Islamic Azad University, Khoy Branch. 93 Pp. (In Persian)
- ✓ Saeidi, G. A. 2006. The some of micro and macronutrient effects on yield components and other agronomical characters of sun flower in Isfahan lime soil. Journal of Agriculture Science and Technique. 11 (1 B): 355- 365. (In Persian)
- ✓ Sapahr, A., and M. J. Malakouti. 1998. The study of Mg, S and micronutrients effect on yield increasing and quality improving in sunflower. MS. C Thesis of soil Science. Tarbiat Madras University of Tehran. 95 Pp. (In Persian)
- ✓ Seiler, G. J. 2007. Wild annual *Helianthus anomalus L.* and *H. deserticola L.* for improving oil content and quality in sunflower. Industrial Crops and Products. 25: 95- 100.
- ✓ Shaviv, A. 2005. Controlled release of fertilizers. IFA International Workshop on Enhanced-Efficiency Fertilizers. 28- 30 June, Frankfurt, Germany.
- ✓ Shkofa, A., and Y. Amam. 2005. Effect of different nitrogen levels and growth regulators (Etfon and cycocel) on beard wheat yield varies. Shiraz. 9th conference of Agronomy and Plant, Breeding Science, Iran, Abu Rayhan Pardis, Tehran University. 20 Pp. (In Persian)
- ✓ Taher, M. N. 2000. The study of sulfate and Magnesium effect on yield quality and quantity of two sunflower varieties. MS. C Thesis of Agriculture Collage, Uremia University. 86 Pp. (In Persian)

Archive